

Legislația MiFID II (Markets in Financial Instruments Directive) se referă la:

- Legea nr.126/ 2018 privind piețele de instrumente financiare, care reprezintă transpunerea în legislația națională a Directivei 2014/65/UE (MiFID II),
- reglementările europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE (MiFID II),
- Regulamentul (UE) nr. 600/2014 (MiFIR).

Obiectivul MiFID II este crearea unui cadru legal care să acorde un grad ridicat de protecție a investitorilor, consolidarea competiției în sectorul serviciilor financiare, precum și o mai mare transparență pre și post tranzacționare a pieței financiare la nivel european.

În vederea asigurării gradului ridicat de protecție a investitorilor, MiFID II propune următoarele principii generale pe care firmele de investiții trebuie să le adopte în relația cu investitorii:

- (i) să acționeze cu onestitate, corectitudine și profesionalism în concordanță cu cel mai bun interes al clientului,
- (ii) să furnizeze clientului informații adecvate și cuprinzătoare, care să fie corecte, clare și să nu inducă în eroare,
- (iii) să presteze servicii care să ia în considerare profilul și cerințele investitorului.

Din perspectiva MiFID II, clasificarea Clienților este un element important pe care Banca îl are în vedere în relația cu Clienții, fiecare categorie având asociat un nivel de protecție diferit.

Clienții sunt clasificați, conform MiFID II, în următoarele categorii: Clienți Retail, Clienți Profesionali și Contrapărți Eligibile.